

Полазећи од става да несавесни послодавци често злоупотребљавају могућност запошљавања радника преко агенција за привремено запошљавање и да при томе манипулишу запосленима, јер се налазе у неизвесној ситуацији због дугогодишње незапослености, Петнаести конгрес Савеза самосталних синдиката Србије доноси

РЕЗОЛУЦИЈУ О НАЈМУ РАДНЕ СНАГЕ И АГЕНЦИЈАМА ЗА ПРИВРЕМENO ЗАПОШЉАВАЊЕ

Конгрес констатује да несавесни послодавци често злоупотребљавају могућност запошљавања радника преко агенција за привремено запошљавање. С обзиром да су свесни чињенице да је запосленима лако манипулисати када се налазе у неизвесној ситуацији због дугогодишње незапослености, исплаћују им минималне зараде.

Конгрес указује:

- да је коришћење рада преко агенција постало доминантно у свим секторима,
- да се послодавци користе радом преко агенција у потрази за минималним трошковима,
- да су услови живота и рада радника запослених преко агенција тешки и са најнижим примањима, јер немају никакве додатке и накнаде чиме је угрожена њихова егзистенција и егзистенција њихових породица,
- да је једна од далекосежних последица рада преко агенција чињеница да је радницима теже да се бране индивидуално и преко синдиката, те се самим тим тешком муком изборени социјални стандарди често губе,
- да се запослени преко лизинг агенција често у страху од губитка радног места не учлањују у синдикате, што послодавци често злоупотребљавају,
- да је велики проблем што нема прецизно дефинисаног радног односа, те је тешко одредити ко је послодавац и самим тим утврдити одговорност различитих, повезаних послодаваца,
- да се рад преко лизинг агенција користи како би се укинуо утицај синдиката,
- да се бројни радници суочавају с избором између оваког запослења или никаквог посла,
- да је потребна ефикаснија контрола послодаваца који запошљавају раднике преко лизинг агенција, јер многе од ових агенција раде изван закона,

- да се радници суочавају са дискриминацијом на радном месту, јер примају различите зараде за исте послове код различитих послодаваца,
- да је потребна ефикаснија контрола примене прописа у овој области.

Конгрес истиче да је неопходно изменити и допунити одговарајуће прописе у овој комплексној области. Сврсисходно би било спровести регулаторну реформу ове области у Републици Србији, тако што би се законом односно подзаконским актом уредили правни институти, најам радне снаге-лизинг особља и агенције за привремено запошљавање.

Ради уређења овог института, првенствено би требало изменити и допунити Закон о раду и Закон о запошљавању и осигурању за случај незапослености, ради уређења услова обављања послова најма радне снаге као и друге законе повезане са овим институтима, те изменити, допунити, ставити ван снаге старе и донети нове пратеће подзаконске акте.

Предуслов за описане регулаторне промене, посебно имајући у виду осетљивост коју ова тематика може имати за синдикате јесте социјални дијалог и успостављање консензуса и договора на трипатитној основи: држава-синдикати-послодавци.

Конгрес позива надлежне државне институције, удружење послодаваца, послодавце и синдикате, да предузму неопходне мере, да се:

- јасно уреди правни статус, делокруг рада и активности агенција за привремено запошљавање, како би се предупредиле све манипулације радницима;

- радници заштите од злоупотреба, а посебно у погледу услова рада, безбедности и заштите на раду, зарада, накнада у случају незгода на раду, и сл.;

- радницима ангажованим преко агенција за привремено запошљавање омогући право на: слободу удруживања, колективно преговарање, информисање, доступност обуке, обавезну накнаду за социјалну сигурност;

- забрани рад агенцијама које раде непоштено и практикују злоупотребе, као и предвидети кроз законе и регулативу казне – уз анализу и истраживање пријављених случајева злоупотреба и непоштене праксе.

Конгрес Савеза самосталних синдиката Србије подсећа на члан 60. Устава Републике Србије: «Свако има право на поштовање достојанства своје личности на раду, безбедни и здраве услове рада, потребну заштиту на раду, ограничено радно време, дневни и недељени одмор, плаћени годишњи одмор, правични накнаду за рад и на правну заштиту за случај престанка радног односа. Нико се тих права не може одрећи.»; и захтева од свих послодаваца, послодавачких организација, синдиката и државе, да то право и одбране.